

[Haustrup Clemmensen.]

på, at denne debat får et forløb, der tydeligt ikke blot over for den danske offentlighed, men også over for verden omkring os, understreger, at der ikke er nogen som helst tvivl om, at Danmarks markedspolitik og dens målsætning er uændret. Vi ønsker samtidig med Storbritannien at indtræde i fællesmarkedet.

Vi har fortsat — det lægger jeg også vægt på at understrege — stor sympati for det nordiske samarbejde og alt, hvad der kan opnås ad denne vej, men nordiske overvejelser må ikke spærre for en målbevidst og energisk fastholden af Danmarks markedspolitik. Vi må jo erkende, når vi skal være realitetsbetonede og ikke hengive os til ønsketænkning, at en eventuel nordisk toldunion ikke giver nogen løsning på Danmarks udenrigshandels problemer og intet alternativ kan være til vort medlemskab i et udvidet europæisk fællesskab.

Det ville derfor efter vor opfattelse være en helt uforsvarlig situation, ja, være næsten barokt, hvis fortsatte vanskelige forhandlinger om en eventuel nordisk toldunion skulle skabe uklarhed og dermed alvorlig risiko for vort lands markedspolitik. Vi har derfor også med glæde hilst den udtalelse, som handelsministeren netop har fremsat på et møde så sent som i går, hvoraf netop tilsvarende synspunkter fremgår. Vi lægger megen vægt på, at disse indgår i denne debat med al fornøden klarhed.

Men vi må også erkende, at der er mange og uløste indenrigspolitiske opgaver, vi stadig står over for, og som det vil være naturligt allerede nu at forberede sig til og erkende der skal arbejdes alvorligt videre med i den kommende samling. Jeg drister mig til den påstand, at den alvorligste og største indenrigspolitiske opgave utvivlsomt er at forsøge gradvis, men overordentlig målbevidst og sikkert, at genskabe balancen i dansk økonomi. For netop denne manglende balance er jo hovedårsagen til alle de økonomiske vanskeligheder, det danske samfund ikke kun i et enkelt år, men i en meget lang

årrække har været stillet over for. Lykkes det ikke for alvor virkelig at skabe denne balance, lykkes det heller ikke at fastholde den fulde beskæftigelse og arbejde resultatrigt for en yderligere økonomisk vækst. 1960'erne igennem har vi set, hvordan Danmark år for år havde milliardbeløb i underskud på betalingsbalancen, og også derfor blev vi så alvorligt ramt og stod vi så vanskeligt, da den store og alvorlige internationale valutauro for alvor slog igennem i begyndelsen af maj måned i år. Derfor må det være afgørende for os fortsat at arbejde for at genskabe balancen i dansk økonomi.

Der er naturligvis adskillige veje at gå, og det er vor opfattelse, at det ikke kan lykkes kun ad en enkelt kanal at nå dette betydningsfulde mål. Vi kender alle et væld af ønsker, også til statsfinanserne, men vi må erkende, at forudsætningerne for, at disse mange og ofte meget berettigede ønsker om statsaktiviteter virkelig kan realiseres, er, at der er balance i landets økonomi, er, at landets velstand, landets konkurrenceevne og landets udenrigshandel skaber den saglige og faktiske basis for at realisere alle disse ting. Det nytter jo ikke lig børn ved juletid blot at skrive ønskesedler, det nytter heller ikke at vedtage en lang række store og kostbare statsudgifter i dette ting, hvis vi ikke sikrer os, at landets økonomi kan bære dem, at landets økonomiske vækst virkelig sagligt begrunder, at disse ønsker kan realiseres.

Derfor må også stigningstakten i de offentlige udgifter bestandig være under meget alvorlig kontrol. Vi hilste med glæde, at man fra regeringens side umiddelbart efter dens tiltræden gennemførte en begrænsning i væksten af de offentlige udgifter af en størrelsesorden på ca. 600 mill. kr., og at man derudover har besluttet gradvis at bremse stigningstakten i disse offentlige udgifter og derved bringe dem mere i overensstemmelse med produktionsstigningens takt. Endvidere er der i dette forår netop taget initiativ til en yderligere begrænsning i statsudgifterne af en størrelsesorden på 225 mill. kr., og der er